

[Lilli Gyldenkilde]

børnepasningsproblemer. Jeg ved godt, at børnepasningsproblemet ikke skal løses via arbejdsmarkedspolitikken, men den omstændighed, at regeringen har lagt sparerammer for kommunerne, så de ikke kan opfylde ønsker om børnepasning i forbindelse med, at man skal være til rådighed for arbejdsmarkedet, betyder reelt, at kvinder, der ikke har børnepasningsmulighed, på et tidligere tidspunkt kan smides ud af arbejdsløshedssystemet over på bistandshjælpen, hvor de heller ikke kan få penge, fordi rådighedsbegrebet også dér spiller en rolle for, at man kan få understøttelse, og det er jo interessant at høre.

Jeg står her med de sidste arbejdsløhedstal og kan se, hvilke grupper der er hårdest ramt. Det får mig til at sige, at når man vil anvise til jobtilbudsordningen, er det job, hvortil der ikke kræves nogen særlig faglært uddannelse. Man kan nemlig ikke anvise en specialarbejder, en ufaglært arbejder, til f. eks. at lave typografisk arbejde; det er jo udelukket. Det betyder, at alle de, der kommer ind under jobtilbudsordningen og får anvist arbejde, i høj grad er ufaglærte arbejdere. De sidste arbejdsløhedstal viser, at de grupper, der er hårdest ramt af arbejdsløshed, er specialarbejdergrupperne, de ufaglærte grupper. Det vil sige, at man nu med jobtilbudsordningen skal til at kappes endnu mere om de få job, der er til specialarbejderne.

Vil ministeren ikke lige kommentere det sidste?

Nymann (FP):

Det er, som om hr. Kurt Hansen er skrækslagen for, at der er jobproblemer, og det, han hele tiden væver omkring, er, hvordan mulighederne for dem, der skal have job . . . .

Formanden:

Undskyld, hr. Nymann. Forretningsordenen siger, at en medspørger kan stille supplerende spørgsmål til ministeren. I øvrigt har hr. Kurt Hansen ikke mere taletid, og man kan ikke stå op og rette angreb på et medlem, der ikke har mere taletid; det er ikke fair. Og det er som nævnt ikke i overensstemmelse med forretningsordenen. Derfor kan hr. Nymann fortsætte, hvis han har et tillægsspørgsmål; ellers må han gå ned.

Nymann (FP):

Derfor vil jeg spørge ministeren, om der er mulighed for bare at lave det rimeligt, sådan at der kan være en fordel i, at der er disse vægringsregler i forbindelse med, at man kan undlade at tage et stykke arbejde.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Først vil jeg sige til hr. Kurt Hansen, at spørgsmålet om fremrykning af tidspunktet for et arbejdstilbud til langtidsarbejdsløse ikke afgøres administrativt; det er et lovgivningsanliggende. Derfor har regeringen bebudet, at der kommer lovforslag om det. Derfor finder jeg også, at det er mest rimeligt, at man venter med den indgående behandling af de spørgsmål, hr. Kurt Hansen nævner, til den normale behandling her i folketinget.

Men jeg vil gerne slå fast, at det ikke er regeringens opfattelse, at der i den forbindelse skal ske en ændring af vores regelsæt. Tværtimod vil vi køre videre med de forudsætninger, der er nedfældet i arbejdsløshedsloven.

Hr. Kurt Hansen ved, at der kan indgå mange andre momenter i en rådighedsvurdering end det, at man har sagt nej til et jobtilbud. Der kan være det, at et menneske af egen drift har skaffet sig et arbejde, der begynder en uge eller 14 dage efter; der kan være det, at vedkommende er meget aktiv med at skaffe sig andre typer arbejde, gennemgå uddannelsesforløb osv.

Så vil jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg ikke forstår hendes argumentation. Fru Lilli Gyldenkildes argumentation skulle gå ud på, at kvinder, der ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, fordi de ikke kan få passet deres børn – hvad jeg er enig med fru Lilli Gyldenkilde i er en ulykkelig situation, som i øvrigt ikke kan løses over arbejdsløshedslovgivningen – skulle blive bragt i særlige vanskeligheder ved, at det blev tidligere opdaget, at de ikke var berettigede til dagpenge. Den argumentation forstår jeg slet ikke. Den ville jo, hvis den skulle tages for pålydende, betyde, at det værste, der kunne overgå kvinder med børnepasningsproblemer, var genindførelse af den fulde beskæftigelse. For så ville der jo allerede fra første dag være tale om et arbejdstilbud til den pågældende. Derfor synes jeg, det er en forvrænget problemstilling.